

PRAVICA

GLASILO KRŠČANSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Inserati, reklamacije in naročnina na uprave „Jugoslovanska tiskarna“, Kolportažni oddelek, vhod s Poljanskega nasipa 2.

Inserati se računajo
: po dogovoru. :

Izhaja vsak četrtek popoldne.
V slučaju praznika dan poprej.
Cena:
za en mesec Din. 4
za četrt leta „ 12
za pol leta „ 24
Posamezna števil. stane 1 Din.
Uredništvo:
Ljubljana, Kopitarjeva ul. 6/Hl.
Rokopisi se ne vračajo.
Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Vabilo

na

redni občni zbor Jugoslovanske strokovne zveze

ki se vrši

dne 27. aprila 1924 ob 9. uri dopoldne v prostorih
I. Delavskega konsumnega društva v Ljubljani, Kon-
gresni trg št. 2

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blagajnika.
4. Poročilo nadzorstva.
5. Izspememba pravil.
6. Volitev načelstva in nadzorstva.
7. Ureditev članarine glasom sklepa plenarne seje J. S. Z. od 4. novembra 1923.
8. Slučajnosti.

Vse zveze opozarjamo na § 14. pravil JSZ, ki se glasi: »Občni zbor Jugoslovanske strokovne zveze tvori poleg članov načelstva, glavnega strokovnega odbora in glavnega nadzorstvenega odbora zastopniki posameznih strokovnih zvez, ki jih te pošljejo na občni zbor po ključu tako, da pride na vsakih 80 članov po en zastopnik. Občni zbor se mora vršiti vsako leto do konca meseca junija ter se morajo vabila nanj razposlati najmanj 14 dni prej. Vsako leto do konca meseca aprila mora načelstvo in glavni nadzorstveni odbor v listu, ki ga sama določita, objaviti računski zaključek in poročilo o poslovanju v minulem letu.«

Vsak delegat mora imeti pismeno potrdilo, da ga je občni zbor njegove zveze izvolil za svojega zastopnika. Glasov ima toliko, kolikorkrat po 20 članov zastopa. (Ulomki se pri tem ne štejejo). Občni zbor je sklepčen, če je zastopana vsaj polovica članov. Če ni, se sme po preteku pol ure vršiti nov občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu.

Opomba: Pozivljajo se vse zveze, ki še niso izvršile svojih občnih zborov, da iste izvrše pred centralnim občnim zborom.

Morebitne važne stvarne predloge naj zveze sporoče v zmislu pravil najkasneje 10 dni pred občnim zborom predsedniku načelstva JSZ.

France Žužek
t. č. tajnik.

Jožef Gostinčar
t. č. predsednik.

Vrnitev westfalskih Slovencev v domovino.

Ob strašni bedi, ki vlada na Westfalskem, trpijo največ naši ubogi rojaki. Do konca svetovne vojne so Nemci naše rojake vsaj zato vpoštevali, ker so bili najboljši delavci in ker so jih rabili za svoje politične in narodno gospodarske cilje. Ko je pa izginila Avstrija in ž njimi vsaj začasno njihovi cilji, radi katerih so naše slovenske rudarje vpoštevali, in ko je začela njihova industrija pešati in se je jela širiti brezposelnost, so postali Nemcem naši slovenski rojaki nadležni tujci. Danes hočejo zapostiti le svoje in posebno za naše slovenske rudarje ni dela; za one Slovence, ki so pustili svoja mlada leta in svojo moč v nemških rudnikih, so pa nemška vlada in podporna invalidska društva odrekla penzije in vse podpore. Za hrano poznajo le umetno moko in različne surogate in k večjemu krompir. Ker je voda nezdrava in nepitna, je njihova pijača in prehrana slaba ječmenova kava, 98 % otrok je bolnih. Najboljši delavci, ki imajo službe, ker se jih nemška industrija boji izgubiti, zaslužijo komaj toliko, da se morejo s tako hrano prihraniti. Njihovi prihranki so jim pošli; obleke imajo, kolikor je iz predvojnih časov ostalo; odprodajajo kos za kos svojega edinega bogastva, svojega pohištva. Ko je letošnje zimo prekipevala njih beda do viška, jim je postala misel na domovino edino upanje; vsak čas vidijo, kako imajo domačinov in rudnikih, pri oblastih in povsod prednost, — in oni imajo sedaj tudi svojo domovino in svojo državo! — Začeli so se prirejati shodi, na katerih je trpeče ljudstvo vsklikalo po pomoči, da pridejo v domovino, kakor simo jo mi preživeli ob prevratu. Poslali so resolucije svojih shodov naši vladni in našemu

O nalogah ministrstva za socialno politiko.

(Govoril v narodni skupščini Jurij Kugovnik.)

Pri razpravi o budgetu ministrstva za socialno politiko so se nekateri gospodje iz vladne večine nekako zabavali, in s tem pokazali, da stvari ne vzamejo tako resno, kakor to zahteva rešitev socialnega vprašanja v naši državi. Iz tega bi se moglo sklepati, da so tudi oni naziranja in mišljenja, da se naj to ministrstvo ukine.

Ko se je po Sloveniji in drugih krajih razlegel glas, da se namerava okiniti to ministrstvo, je pri nas in pri našem delavstvu zavladalo splošno ogorčenje. Kajti nikomur ni šlo v glavo, da bi se moglo zrušiti tako prepotrebno ministrstvo, ki ga je takorekoč ustvarila vojna. Kako bi se moglo ukiniti to ministrstvo sedaj, ko imamo vse polno invalidov, vse polno sirot, ki so potrebne zaščite in podpore. Tisti ljudje, ki trdijo, da je to ministrstvo nepotrebno, naj pogledajo enkrat v bližino Beograda, in videli bodo, sedaj človeka brez noge, sedaj človeka brez roke, kako se plazi po ulicah. Za take ljudi bi morali obstojati zavodi, v katerih naj bi bili preskrbljeni vsi, ki so izgubili svoje ude za državo, bodisi pri delu, bodisi v vojski.

Vsa človeška družba je sedaj dolžna, da jim pomaga ter skrbi zanje, dokler jim je življenje usojeno. Kajti oni imajo pravico do življenja v človeški družbi ravno tako, kakor najbolj bogati in najbolj razkošni ljudje, ker so isto tako udje človeške družbe, kakor bogatini.

Invalidi, vojne vdove in sirote.

Skoraj vsi govorniki so že poudarjali, kako se zanemarija skrb za invalide, za siromašne vdove, za svoje padlih itd. Zato mi naj bo dovoljeno omeniti samo par slučajev.

Prvi slučaj se tiče matere nekega podpolkovnika na Koroškem, ki je umrl junaške smrti v borbi za osvoboditev naše države. Ta žena mora danes beračiti, ker je v svojem sinu izgubila svojo edino oporo in nima žive duše na svetu, ki bi ji pomagala, od države pa ne dobi niti vinarja podpore. Ko je prebivala svoj čas med Nemci, so ji vedno očitali, zakaj se njen sin vojskuje proti Nemcem, zakaj se poteguje za Srbe. Mati pa jim je odvrnila, da je njen sin zaveden Slovenec in da se bo za našo skupno domovino vedno potegoval in boril. Potem pa, ko ji je sin padel, je morala zbežati pred Nemci, ki so ji dejali: »Prav ti je! Zakaj se je bojeval tvoj sin za Srbe, sedaj nimaš nič od tega.« Žena se je od žalosti jokala pred menoj. To so dejstva. Prošnja, ki jo je vložila že leta 1920 za podporo, je romala od delegacije na ministrstvo. Tukaj so jo pa odbili. Tako se nahaja ta 70-letna starka brez vsake pomoči in podpore. Mnenja sem, da bi bila dolžnost naše države in da to zahteva njeno dostojanstvo, da se tej ženski tudi nekaj pomaga, da se ublaži njeno trpljenje in pomanjkanje ter

brdko razočaranje, katerega je morala doživeti. Takih slučajev imamo zelo veliko. Imamo starše, ki so izgubili po tri sinove v vojski. Zakon pravi: starši, ki so izgubili toliko in toliko sinov v vojski, bodo preskrbljeni iz gotovih rent. Toda žalibog se to ne izvršuje. Naj omenim par besed o tem, kako se dela in postopa od strani takozvanih invalidskih komisarijev napram invalidom. Invalidski komisar pokliče invalida ter mu asmo pogleda na roke. Če so žuljave, mu brez preiskave surovo zabrusi: »Ti si za delo sposoben, marš ven.« Gospodje! Zamislite se v položaj invalida, ki dobiva mogoče samo 20 ali celo 10 dinarjev mesečne podpore. Kako more ob tej podpori živeti. Ne preostaje mu drugega, nego delati, čeprav s težavo, samo da si nekaj zasluži. Naravno je, da dobi žulje na roko, in vsled tega mu invalidski komisar pravi: »Ti še lahko delaš, nisi torej potreben podpore.« Vse te krivice se dogajajo kljub temu, da smo nešteto krat na nje opozarjali merodajne faktorje. **Nebroj prošelj se nahaja pri ministrstvu za socialno politiko nerešenih, nesortiranih, vse v neredu, večina njih se je gotovo že izgubila.**

Pomoč v vojni oškodovanim.

Nadalje se moram dotakniti vprašanja odškodnine onim primorskim Slovincem, ki so vsled vojne izgubili svoje imetje in svoje hiše na Primorskem. Mnenja sem, da je dolžnost naše države, da bi tem ljudem, ki so izgubili svoje domove, prej ali slej dala odškodnino za to, kar so morali pretrpeti in utrpeli. Toda žalibog za Slovence vojne odškodnine ni, vojna odškodnina je samo za Srbe in Črnogorce. V ministrstvu se je nako-pičilo 1.200 tozadevnih prošelj, in ljudje venomer povprašujejo, kdaj bodo njihove prošnje rešene. Njihove prošnje pa ležijo zaprašene v omarah, in nam se povodom intervencij daje žalibog vedno isti odgovor, da ni kredita za ta namen. Dobro, mi uvažujemo to, da ni kredita. Toda če pogledamo druge resore, vidimo, koliko se troši za dispozicijske fondе. Potem moramo konstatirati, da to ni res, ampak da krediti so, samo ne dajo se na pravo mesto in za prave namene, da bi se namreč dali tistim ljudem, ki so jih najbolj potrebni, ki so prišli ob vse svoje imetje. Ti ljudje so natrpani po vagonih, in tam še danes morajo stanovati, in ni upanja, da bi tako kmalu prišli do rednega stanovanja.

Zaščita delavstva.

Kako je ministrstvo za socialno politiko postopalo, kar se tiče zaščite delavstva, je dokazoval že moj predgovornik in tudi drugi govorniki so danes poudarjali, da zakon za zaščito delavstva sicer obstoji, toda žalibog samo na papirju. To smo zlasti občutili v Sloveniji, ko je delavstvo zahtevalo le majhno izboljšanje svojega težkega gmotnega položaja in se ga je začelo preganjati zbog tega celo od strani vladnih organov, tako, da je vsled tega mnogo delavcev prišlo ob svojo eksistenco. Če moj predgovornik je omenil in tudi jaz povdarjam, da se mi zdi nemogoče, da bi se moglo zgoditi v drugi

konzulat v Düsseldorf, da se jim pomaga, da pridejo v svojo drago domovino, kakor izgubljeni otroci k svoji materi.

Sredi preteklega meseca so dobili veselo poročilo, da jim pojde vlada naše kraljevine na roko pri njihovi preselitvi v domovino, da jim je poslala 200.000 Din. na konzulat v Düsseldorf za prvo pomoč pri stroških preselitve ter da hoče 40 tisočem naših delavcev pripraviti delo v jugoslovanskih rudnikih. Tudi v nemških časopisih se je ponavljalo v različnih verzijah, da rabi jugoslovanska vlada za nove rudnike, ki se nameravajo otvoriti, 40.000 delavcev. Vseh slovenskih delavcev na Nemškem je pa z družinami vred le kakih 28.000.

»Zveza Slovencev v Hamburgu in okolici«, v katerih je učenjenih okoli 4000 slovenskih delavcev, je dobila od »Zveze rudarskih delavcev za Slovenijo« obvestilo, da je dvomljivo, da bi mogla jugoslovanska vlada pripraviti westfalskim Slovincem toliko služb in zlasti toliko stanovanj, ko je v deželi mnogo brezposelnih delavcev in ko je pri vseh rudnikih veliko pomanjkanje stanovanj. Radi tega je postal odbor »Zveze Slovencev v Hamburgu in okolici« oprezen. Večji optimisti so bili pri »Zvezi jugoslovanskih in podpornih društev v Nemčiji s sedežem v Buer-le«, ki so hoteli, da se prične takoj s preseljevanjem v domovino. Med narodom samim sta se pojavili tudi obe struji, od katerih je bila ena za takojšnje preselitve v domovino, druga pa, da se odpošljejo delegati v domovino, ki se naj prepričajo, ako morejo dobiti tako množice v resnici v domovini primerno plana dela in stanovanja. Med obema strujama se je pojavila tretja, ki obstoji iz onih naših nesrečnih rojakov, ki so se tudi izjavili ob prevratu za nemško državljanstvo. Ti branijo preselitve v domovino, nekaj iz zavisti, ker sami ne morejo v domovino, nekaj pa iz straha, kaj bo z njimi, ko ostanejo samj v tujini.

Na shodu, ki ga je sklicala »Zveza Slovencev v Hamburgu in okolici«, je zmagala druga struja ter se je sklenilo, da se odpošljeta v domovino delegata Dolinšek in Salamon, ki se naj prepričata o resničnih razmerah v domovini ter da se počaka z izseljevanjem, dokler se delegata ne povrmeta iz domovine. Med tem je pa že poslala »Zveza jugoslovanskih delavskih in podpornih društev v Nemčiji«, okoli sto delavcev v domovino in jih najbrže še odpošlja, ker je brzovabil pred nekaj dnevi naš konzulat v Düsseldorfu naši pokrajinski upravi, da se nahaja preseljevanje naših rojakov v domovino, v polnem teku.

Delegata Dolinšek in Salamon sta prišla koncem preteklega meseca v domovino in sta mogla doslej obiskati le nekaj industrijskih podjetij, od katerih sta dobila večinoma nepovoljne odgovore, da ali ne rabijo navadnih delavcev ali pa da nimajo za nje stanovanj; pač pa se jima je zagotovilo delo za kakih 3000 kvalificiranih delavcev, katerih imajo westfalski Slovenci med seboj cele množice. V Ljubljani sta zvedela od velikega župana g. Šporna in predstojnika oddelka za socialno politiko g. dr. Goršiča, da se je napravilo že mnogo v korist našim westfalskim rojakom, da se je vršila posebna anketa glede organizacije njihovega preseljevanja v domovino, da se je ustanovil tozadevno tudi poseben odbor in da je vlada v Beogradu nakazala pokrajinski upravi 50.000 Din., da se pomore z njimi prvim westfalskim Slovincem, ki prihajajo preko Jesenic v domovino. Glede služb in stanovanj pa nista mogla ničesar povoljnega izvedeti; prav tako ne pri trgovski in obrtni zbornici in na borzi dela. Povsod sta slišala, da se bodo morali naši westfalski rojaki večinoma naseliti v domovinske občine.

Na borzi rada sta prišla skupaj s tovariši, kate-re je poslala »Zveza jugoslovanskih delavskih in pod-

K naši tridesetletnici.

Le nekaj tednov je še, pa bomo praznovali tretjo desetletnico našega krščansko-socialnega pokreta. Letošnja proslava naj bo manifestacija vseh naših organizacij, manifestacija naj pokaže našo moč, globoko upravičenost našega gibanja in svežost naše organizacije. Proslava naj nam da smernic za prihodnje delo, da bomo krepko dopolnjevali, kar je bilo v tridesetih letih ustvarjenega. Zlasti moramo ob tej priliki poudariti potrebo po dobrem in sposobnem naraščanju. Za odgoj dobre mladine bo morala naša organizacija v prihodnje prav veliko storiti, da bomo nadomestili, kar je bilo v tem pogledu že zamujenega. V Krekovi mladini imamo le prav majhen skromen začetek. Tukaj bo treba orati še ledino, če bomo hoteli, da bo ta organizacija izpolnjevala naloge, ki jih nanjo stavi krščanska delavska organizacija. Pripravljalna dela za dostojno proslavo so v teku in upati smemo, da bo to prav lep praznik našega delavstva. Kmalu bo pripravljali odbor razposlal podrobna navodila za skupne podružnice. Prosimo samo, da jih povsod točno izvedete.

Tržič.

V ponedeljek 14. t. m. ob osmih zvečer se vrši v »Našem odmu« shod za vse tržiško delavstvo. Shod bo imel strokovni značaj. Zato je vabljen vse delavstvo brez razlike svetovnega naziranja. Stanovska dolžnost je vsakega delavca in delavke, da se tega shoda udeleži! Predava urednik »Socialne misli« Franc Terseglav.

Vsakemu posestniku sadnega vrta priporočamo knjigo:

Praktični sadjar.

Zbirka najvažnejših sadjarskih naukov za praktične sadjarje. Pojasnjena s 24 barvnimi prilogami in 92 slikami v tekstu. Priredil M. Humeck, višji sadjarski nadzornik v Ljubljani. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena vezani knjigi znaša Din. 120.—. Knjiga je namenjena vsem sadjarjem, ki stremijo po napredku in ki iščejo praktičnih navodil v najvažnejših sadjarskih vprašanjih. Velikega pomena pa je tudi za naše gospodarske smernice in važna za ono gospodarsko panogo, ki je pri nas večkrat zelo zanemarjena. Namenjena pa ni samo sadjarjem, ampak jo toplo priporočamo vsakemu delavcu in obrtniku, ki bo iz nje zajemal vsa potrebna navodila za uspešno in plodonosno sadjarstvo. Knjiga se naroči v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

Tedenske vesti.

Zadnji »Naprej«

ima uvodnik z naslovom »Procesije na 1. majnika.« Tam pravi, da Bernotovci niso socialpatrioti. Socialpatrioti so Korunovci, ki se radi fotografirajo in deklamirajo in Kristanovci so socialpatrioti in Fabjančičevci, ki hodijo in kleče v čudnih položajih. In Prepeluh nima nič sramu, ker priobčuje v Avtonomistu Štebijevev inserat. In Golouh je tič, ki je Kristanovec. Korunovec in Kocmurjevcec obenem. Štebi, ki vodi mestno hranilnico ljubljansko, je pa sploh zmešan človek in kot tak najspodobnejši, da predseduje godlji, ki vodi ta zavod. Proti koncu pa pravi »Naprej«: »Kdor z volkovi hodi, mora z njimi tuliti.« Res, res kadar je »Napreju« dolgčas, se mu zdi, da je cel svet godlja in »Naprej« edini ocvirk, ki plava v njej.

Komunisti

med delavstvom nimajo sreče. Zato so začeli misliti, kako bi si pridobili kaj kmetijskih glasov. V ta namen sklicujejo »konference« raznih »kmetov«, ki potem izdajajo silne proglose in »manifeste« na kmečki »narod«. Govoriti in manifestirati na papirju je lahko, naj komunisti poskusijo med naše kmete s svojim brezbožjem, pa jim bo hitro veselje prešlo.

Proti Srbom

smo vsi klerikalci. Tako toži »Slovenski Narod«. Dasi vemo, da »Narod« igra samo denuncijanta v trenutnem političnem položaju, pa bi tudi sicer ne bili hudi na take obdolžitve. Ravno kapitalisti okrog »Naroda«, »Jutra« in njihovi hrvatski in srbski tovariši so krivi, da vse ljudstvo ne ljubi te države. Če kedo, bo korupcionizem in kapitalizem »Narodovih krogov« izpodnesel temelje te države.

Ta jih je izučil.

Znano je, da je bil šef slovenske socialne demokracije, zadnji upravnik državnega posestva Belje. Njegovi uspehi so bili tako veliki, da si državna uprava ni upala dobiti nobenega upravnika več. Bila je vesela, da se je tega gospoda znebila. Sedaj daje država Belje v zakup. Kdor zna pa zna!

Vsa javnost

se zgraža nad izdajstvom hrvatskih in slovenskih »demokratov«, ki so pristopili k Pašiču. Zlasti slovensko uradništvo, javno in zasebno, se zgraža nad svojim vodstvom, ki je štiri leta nastopalo proti velikosrbom za »jugoslovansko« ideologijo, v odločilnem trenutku pa vrglo program v staro šaro in šlo »s trebulom za krunom«. Kot še nikoli, tako točno se je sedaj pokazalo, da naše demokrate pri vsem njihovem delu vodi samo polep po zlatu.

»Orjuna«-»Srnao«

Eni Pribečičevci, drugi Pašičevci so se do zadnjega gledali kot pes in mačka. Sedaj so oboji v zadregi. Voditelja sta se objela, batine se pa ne pozabijo kar tako. Pa se bodo še našli tepci, ki verujejo, da gre »patentiranim nacionalistom« za kaj drugega, kot za oblast nad revnim ljudstvom.

Umor.

Na samotni Vodovodni cesti je pretekli teden neki Jerančič umoril 21-letno Faniko Petkovškovo. Dekle je doma iz Idrije, je bila blagajničarka v kinu Tivoli in je pozno zvečer hodila domov. To priliko je porabil njen spremljevalec in jo ustrelil. Umor je vzbudil v Ljubljani veliko zanimanje. Osunjeni Jerančič noče priznati, da je on storil zločin, dasi vse okolnosti govore proti njemu. Ne ve se še, ali je to storil iz pohlepa po denarju, ali je bila vzrok ljubosumnost ali kaj drugega.

KAJ PRAVI UREDNIK!

Celje. Pretožke stvari ste se lotil. Pošljite še kaj bolj lahkega iz delavskega življenja in organizacije in prav pridno študirajte ta vprašanja. Hvala Vam.

Borza.

Vrednost denarja na zagrebški borzi dne 3. IV. 1924.

Za 1 italj. liro Din. 3.55 ⁷⁰ —3.58 ⁷⁰ .
.. 1 funt sterling Din. 348.50—351.50.
.. 1 amer. dolar Din. 80.30—81.30.
.. 1 franc. frank Din. 4.73 ⁰⁰ —4.78 ⁰⁰ .
.. 1 češko krono Din. 2.39 ⁰⁰ —2.42 ⁰⁰ .
.. 10.000 nem. avstr. kron Din. 11.40—11.60.
.. 1 švic. frank Din. 14.14 ⁰⁰ —14.24 ⁰⁰ .

Dne 7. IV. 1924.

Za 1 italj. liro Din. 3.57 ⁷⁵ —3.60 ⁷⁵ .
.. 1 funt sterling Din. 351—354.
.. 1 am. dolar v čeku Din. 80.15—81.15.
.. 1 am. dolar v gotovini Din. 79.37 ⁵⁰ —80.37 ⁵⁰ .
.. 1 franc. frank Din. 4.72 ⁰⁰ —4.77 ⁰⁰ .
.. 1 češko krono Din. 2.40 ⁰⁰ —2.43 ⁰⁰ .
.. 10.000 nem. avstr. kron Din. 11.38—11.58.
.. 1 švic. frank Din. 14.13—14.23.

Občni zbor Ljudske posojilnice, reg. zadruga z omejeno zavezo v Ljubljani, se je vršil 20. marca 1924.

Iz poročila načelnikovega posnemamo, da se je zavod tudi v poslovnem letu 1923 krepko razvijal. Skrb uprave je bila vedno obrnjena za tem, da ostane zavod likviden. To ji je tudi uspelo. V času največjega denarnega pomanjkanja je izplačevala Ljudska posojilnica vedno tudi največje zneske svojim vlagateljem in sicer brez vsake odpovedi. Ravno vsled tega je Ljudska posojilnica s ponosom zrla, kako je neprestano rastle in se širil njen ugled v vseh krogih. V času, ko je trgovina radi pomanjkanja gotovine skoro zastala, so vlagatelji Ljudske posojilnice vsak čas lahko razpolagali s svojimi vlogami in so mogli člani, ki jim je bil dovoljen kredit, istega tudi vedno čupati.

Posledica tega je bila, da so vloge neprestano rastle, tudi v času največjega pomanjkanja gotovine. Zato je bilo Ljudski posojilnici tudi vedno mogoče, kredita potrebnim članom dovoljevati nove kredite in posojila.

Kako so narastli posli Ljudske posojilnice v letu 1923, kažejo jasne sledeče številke.

Hranilne vloge, ki so znašale začetkom leta Din. 29,028,214.55 so se pomnožile med letom za D. 7,202,189.30, tako da so znašale hranilne vloge koncem le ta 1923 Din. 36,230,403.85.

Naložbe denarnih zavodov pri Ljudski posojilnici, ki so znašale začetkom leta Din. 2,119,175.—, so se pomnožile med letom za Din. 1,197,694.90 tako, da so znašale koncem leta Din. 3,316,869.90.

Posojila v tekočem računu so se pomnožila med letom za Din. 6,430,526.60 in znašajo koncem leta Din. 28,537,326.60.

Občni zbor je sklenil, da se razdeli od čistega dobička v znesku Din. 397,984.16 v dobrodelne namene Din. 45,000.— in sicer:

Cacilijino društvo za ljubljansko škofijo v Ljubljani Din. 250.—;
 Cirilsko društvo ljubljanskih bogoslovcev v Ljubljani Din. 250.—;
 Dijaško podporno društvo v Ljubljani, Miklošičeva c. 5 Din. 500.—;
 Družba sv. Vincencija Pavelskega za prostovoljno oskrbovanje siromakov in za varstvo mladine v Ljubljani Din. 6,550.—;
 Družba sv. Elizabete za oskrbovanje revežev v Ljubljani Din. 4,250.—;
 Društvo za varstvo vajencev v Ljubljani Din. 600.—;
 Duhovsko podporno društvo v Ljubljani Din. 800.—;
 Društvo za mladinske domove v Ljubljani Din. 3,000.—;
 Dom za hirajoče in slaboumne otroke v hiralnici sv. Jožefa v Ljubljani Din. 800.—;
 Dnevno zavetišče na Viču Din. 300.—;
 Krekova kočna na Ratitovcu Din. 200.—;
 Kržičeva spominska plošča na Rakitni Din. 100.—;
 Kat. slov. prosv. društvo pri sv. Pteru pod Sv. gorami Din. 150.—;
 Kat. društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani (za popravila Rokodelskega doma) Din. 2,500.—;
 Ljubljanska dijaška in ljudska kuhinja v Ljubljani Din. 1,000.—;
 Orlovska podzveza v Ljubljani Din. 650.—;
 »Pavlinovič« za obnovo uničenih katol. institucij v Splitu Din. 500.—;
 Predstojništvo karmeličank na Selu pri Ljubljani Din. 1,000.—;
 Predstojništvo rušulinskega samostana v Ljubljani Din. 1,000.—;
 Pripravniki dom v Ljubljani Din. 250.—;
 Podporni odsek Slov. kat. akad. starešinstva v Ljubljani Din. 1,000.—;
 Podporni fond za revne učence in učenke na Slov. trg. šoli v Ljubljani Din. 250.—;
 Sirotišče »Marijanišče« v Ljubljani Din. 1,250.—;
 Sirotišče »Lichtenthurn« v Ljubljani Din. 1,250.—;
 Sirotišče in dnevno zavetišče Vinc. konference v Tržiču Din. 900.—;
 Sirotišče »Marijin dom« v Kočevju Din. 500.—;
 Sirotišče sv. Jožefa v Št. Vidu nad Ljub. Din. 860.—;
 Salezijanski zavod na Rakovniku Din. 500.—;
 Za zidavo nove cerkve v Šiški Din. 2,000.—;
 Slomškova zveza v Ljubljani Din. 500.—;
 Slov. krščanska socialna zveza v Ljubljani (Prosvetna zveza) Din. 500.—;
 »Slovenska straža«, nar. obramb. društvo Ljubljana Din. 250.—;
 Škofijsko društvo za varstvo sirot v Ljubljani Din. 2,800.—;
 Tekom leta 1923 so se izplačale sledeče podpore: Mestnemu magistratu za uboge Din. 600.—;
 Pripravljalnemu odboru za V. kat. shod Din. 2,500.—;
 Prispevek karmeličankam na Selu za novi zvon Din. 150.—;
 Za zavod sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano Din. 2,840.—;
 Za revnega birmanca Din. 250.—;
 Za božičnico karitativnih društev Din. 1,250.—;
 Za razne dobrodelne namene Din. 200.—;
 Ves ostali čisti dobiček se pa pripíše rezervnim zakladom, ki so se pomnožili vsled tega na Din. 728,186.73.

Na obroke! **Pohištvo** Na obroke!

dokler traja zaloga nudita po ugodni ceni

ERMAN & ARHAR

Št. Vid 4 nad Ljubljano.

!! Ne zamudite ugodne prilike !!
 Oglejte si pred nakupom našo zalogo!

Klobuke, čepice

srajce, ovratnike, dežnike, potrebščine za telovadbo in drugo modno blago kupite po znižani ceni pri tvrdki IVAN KUNOVAR, Ljubljana, Stari trg 10.

PODRUŽNICE:

Djakovo, Maribor, Sarajevo,
 : Sombor, Split, Šibenik. :

TELEFON št. 57 in 470.

Pooblaščen prodajalec srečk
 Državne razredne loterije.

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA D. D

LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA C. 10

(v lastni palači vis-à-vis hotela Union).

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lombardira vrednostne papirje, daje v najem jeklene shrambe za vrednote, kupuje in prodaja kar najboljše tuje valute in devize, sprejema vloge na tekočem računu in na vložne knjižice ter oskrbuje vse bančne in borzne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Kapital in rezerve skupno nad 15,000,000 Din., - vloge nad 100,000,000 Din.

EKSPOZITURA: Bled.

Interesna skupnost:
 Gospodarska banka d. d. Novisad.

Račun poštno-ček. urada:
 za Slovenijo št. 11.945,
 v Zagrebu št. 39.080.

Pooblaščen prodajalec srečk
 Državne razredne loterije.